

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 31 maja 1991 r.

Nr 18

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ:

118	— z dnia 10 maja 1991 r. w sprawie polityki ekologicznej	149
119	— z dnia 10 maja 1991 r. w sprawie realizacji ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska	150
120	— z dnia 17 maja 1991 r.	151

ZARZĄDZENIA:

121	— Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 maja 1991 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu nadawania „Medalu Komisji Edukacji Narodowej” oraz ustalenia jego wzoru i sposobu noszenia	151
122	— Ministra Edukacji Narodowej z dnia 13 maja 1991 r. w sprawie zakresu i form pomocy przysługującej nauczycielowi akademickiemu podejmującemu studia podyplomowe oraz inne formy kształcenia zawodowego	153
123	— Ministra Finansów z dnia 7 maja 1991 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalania należności za korzystanie z mienia Skarbu Państwa	154
124	— Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 15 maja 1991 r. w sprawie ustalenia wskaźnika przeliczeniowego 1 m ² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego w celu przeliczeń wkładów oszczędnościowych za 1991 r.	155
125	— Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 maja 1991 r. w sprawie wprowadzenia czasowego zakazu noszenia broni	155

OBWIESZCZENIE

126	— Prezesa Głównego Urzędu Cel z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie wydania decyzji o umorzeniu postępowania antydumpingowego	155
-----	--	-----

118

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 maja 1991 r.

w sprawie polityki ekologicznej.

Biorąc pod uwagę, że:

- od szeregu lat postępuje pogorszenie się stanu środowiska,
- w obszarach ekologicznego zagrożenia żyje już 1/3 Narodu,
- następuje stałe skracanie życia człowieka w Polsce,
- następuje wzrost zachorowań na schorzenia wywołane złym stanem środowiska,
- powiększa się liczba dzieci o obniżonej sprawności umysłowej w obszarach o największym stanie skażenia,

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uznaje ochronę środowiska za sprawę o najwyższej doniosłości, która musi być pilnie i z dużą determinacją podjęta przez całe społeczeństwo. Szczególna odpowiedzialność spoczywa na centralnych organach administracji rządowej i organach samorządowych.

Polityka ekologiczna powinna doprowadzić do sformułowania założeń polityki społeczno-gospodarczej na rok 1992 i na lata następne, zgodnie z założeniami ekorozwoju, czyli zrównoważonego rozwoju. Rozwój ten powinien być oparty na zasadach ekologiczno-społecznej gospodarki rynkowej. Działania te powinny doprowadzić do zapewnienia

indywidualnego bezpieczeństwa ekologicznego mieszkańców Polski. Jednym z podstawowych instrumentów zapewnienia ekorozwoju stać się powinien plan zagospodarowania przestrzennego kraju.

Niezbędne jest, aby polityka Rządu w dziedzinach: energetycznej, przemysłowej, motoryzacyjnej, rolnej, zdrowotnej, edukacyjnej, naukowej i informacyjnej była zgodna z założeniami polityki ekologicznej. Oznacza to, że w polityce gospodarczej kryteria ekologiczne uzyskają równoznaczną rangę z kryteriami ekonomicznymi.

Przedłożona przez Rząd „Polityka ekologiczna państwa” (dokument z listopada 1990 r.) formułuje w sposób słuszny cały szereg zasad, celów i kierunków przyszłych działań.

Równocześnie powinna ona uwzględniać:

- pilną potrzebę zakończenia prac legislacyjnych nad pakietem ustaw ekologicznych wraz z wydaniem odpowiednich aktów wykonawczych,
- przedłożenie rządowych projektów ustaw o ochronie środowiska i gospodarce wodnej,
- potrzebę przeprowadzenia wyceny strat środowiskowych jako podstawy dla przyszłej polityki zużycia paliw,

- gospodarki leśnej, ściekowej i odpadowej, co powinno doprowadzić do stymulowania proekologicznych zachowań podmiotów gospodarczych,
- zwiększenie udziału budżetu państwa w finansowaniu ochrony środowiska, szczególnie do rehabilitowania środowiska w rejonach katastrofy ekologicznej,
- wprowadzenie do systemu podatkowego mechanizmów proekologicznych,
- podjęcie prac nad systemami promocji proekologicznych technologii produkcji w zakresie ochrony atmosfery, wód i powierzchni ziemi,
- ustalenie założeń dla proekologicznych działań agencji poszanowania energii oraz przemysłu motoryzacyjnego,
- ustalenie zasad koncesjonowania prawa do użytkowania zasobów przyrody, w tym obowiązku odzyskiwania surowców,
- określenie zasad kształtowania bezpieczeństwa ekologicznego kraju,

- potrzebę połączenia służby ochrony środowiska z ochroną radiologiczną,
- zwiększenie skuteczności w zakresie ekologii na forum międzynarodowym,
- uzupełnienie wykazu dyscyplin naukowych o pojęcia ekologia i ochrona środowiska,
- rozwój systemu wychowania i edukacji ekologicznej w szkołach podstawowych, średnich i wyższych.

Wobec potrzeby bardzo pilnego wdrożenia polityki ekologicznej państwa, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje przedstawiony dokument „Polityka ekologiczna państwa”, zobowiązując, aby uzupełniona i rozszerzona wersja polityki przedłożona została Sejmowi do końca III kwartału 1991 r.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

119

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 maja 1991 r.

w sprawie realizacji ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska.

Sejm dokonywał 3-krotnych ocen realizacji ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska, przyjmując dwie uchwały: w dniu 20 czerwca 1985 r. i w dniu 29 stycznia 1987 r. oraz oświadczenie Marszałka Sejmu z maja 1988 r.

Obecnie nowy Sejm Rzeczypospolitej Polskiej po raz pierwszy podjął całościową debatę na temat polityki ekologicznej państwa i oceny realizacji obowiązującej ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska. Efekty 11 lat działania ustawy uchwalonej w styczniu 1980 r. są niewielkie. Nie zostały zahamowane procesy degradacji środowiska przyrodniczego w Polsce, co więcej, procesy te nasiliły się i trwają nadal. Pewne zmniejszenie ilości odprowadzonych do środowiska zanieczyszczeń w ostatnich latach wynika przede wszystkim z ograniczenia produkcji. Pod względem ilości emitowanych do atmosfery dwutlenku siarki i tlenków azotu Polska zajmuje nadal czołowe miejsce w Europie.

Niska realizacja ustawy w pewnym stopniu tylko zależy od niedoskonałości jej zapisów, które były i będą nowelizowane. Podstawowe znaczenie ma tu świadomość ekologiczna społeczeństwa i wynikające z niej usytuowanie ochrony środowiska przez Rząd i Sejm w hierarchii celów społeczno-gospodarczych. Ta świadomość ma zasadniczy wpływ na egzekwowanie praw i obowiązków wynikających z ustawy.

Zdaniem Sejmu przede wszystkim brak realizacji i egzekucji istniejącego prawa o ochronie środowiska, a w dużo mniejszym stopniu niedoskonałość tego prawa wpływa na mierne efekty w tej dziedzinie.

Wiele wniosków z uchwał sejmowych z 1985 r. i 1987 r. pozostaje aktualnych, choć przechodzenie naszego kraju do systemu gospodarki wolnorynkowej wymaga nowego spojrzenia także na miejsce w nim ochrony środowiska.

Obecnie podstawowego znaczenia nabiera filozofia rozwoju gospodarczego zharmonizowanego z ochroną środowiska, zwana ekorozwojem. W filozofii tej priorytety skierowane są na:

- zapobieganie degradacji środowiska zamiast na przeciwdziałanie niekorzystnym jej skutkom;
- wnikliwe rozważenie rodzaju oraz skali potrzeb społecznych obecnej i przyszłych generacji;
- docenianie wagi ochrony przyrody jako takiej oraz jako czynnika warunkującego możliwość rozwoju społeczno-gospodarczego.

Zasadom ekorozwoju powinien być podporządkowany system prawno-administracyjny i ekonomiczny. Sejm oczekuje na pakiet nowych ustaw związanych z ochroną środowiska. W ślad za zmieniającym prawem musi pójść zmiana systemu zarządzania w tej dziedzinie.

Wszystkie te zmiany nie będą miały właściwej dynamiki, jeśli nie nastąpi wzrost wiedzy i świadomości ekologicznej społeczeństwa, wzmocnienie systemu kontroli przestrzegania prawa oraz wzrost znaczenia pozarządowych grup i organizacji ekologicznych. Dlatego też problemy te powinny być przedmiotem szczególnej troski Sejmu oraz administracji rządowej i samorządowej.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża nadzieję, że nowe prawo o ochronie środowiska i przyrody będzie stanowił kolejny krok w kierunku stworzenia nowoczesnego systemu ochrony środowiska w Polsce. Jednak 11-letnie doświadczenia z realizacji ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska wskazują, że bardzo ważna i jednocześnie trudna będzie skuteczna realizacja tego prawa w praktyce.

Dlatego też Sejm, oceniając realizację ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska, wnosi do Rządu o pilny przegląd obecnych mechanizmów prawno-administracyjnych gwarantujących skuteczne przestrzeganie prawa ekologicznego.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*